

mittere, aut gratiæ sese applicare posse. Hoc sane est, quod ipsa scriptura nos docet: nam *caro inquit, Insuper concupiscit adversus Spiritum, Spiritus autem adversus carnem. Gal. V, 17.* Quodque nomine luctæ carnis & Spiritus vel pugnæ carnis contra Spiritum venire solet, quam statim, ubi motus quosdam Spirituales ad Conversionem hominis pertinentes DEi gratia per verbum excitavit, incipere non immerito asserunt Theologi, quemadmodum eam per totam Conversionis vitam, & ad finem ejusdem durare asserit Paulus. *Rom. VII, 23. seq.* Attamen eousque misericordia & gratuitus DEi favor sese extendit, ut hanc quoque naturalem aut connatam hominibus repugnantiam, excitatis piis cogitationibus & motibus superare faciat homines per Conversionis gratiam, ut ex nolentibus fiant volentes, & ex repugnantibus obsequentes. Hoc est, quod docet *Augustinus lib. IV. ad Bonifacium cap. 6. Reluctanti prius aditus vocationis ipsa DEi gratia provocatur; ac deinde in illo jam non reluctante Spiritus veritatis accenditur. Veruntamen in omnibus, quæ quisque agit, secundum DEum, misericordia ejus prævenit eum.* Quod tamen non violentia & coactione efficere DEum in hominibus, alibi idem docet *Augustinus Presup. lib. sc. 1. ad Bonifacium c. 18. Evangelium, inquit, clamat: Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit illum. Non enim ait: duxerit, ut illic aliquo modo intelligamus præcedere voluntatem. Quis trahitur, si jam volebat? Et tamen nemo venit, nisi velit. Trahitur, ergo miris modis, ut velit, ab illo, qui novit intus, in ipsis hominum cordibus operari, non ut homines, quod fieri non potest, nolentes credant, sed ut volentes ex nolentibus fiant.* Eos autem relinquit tantum in impœnitentiâ divinum Numen, qui vel verbum DEi contemnunt, & ne audire quidem sustinent, ac Spiritui S. in verbo suo loquenti malitiose contradicunt, aut
doctri-